

דברי הכפר

"דברי הכפר" מקדיש את הקטע הזה
לאירית בן-חיים עם סיום תפקידה.

מחח המאמינים

יש כאן מתח מתמיד בו שרויים המאמינים, כי אמנם אפשר
חברה שבה שיוויון ערך האדם אינו מליצה ריקה. זהו מתח
הפשרה בין שתי תביעות אדירות-עוצמה: שחרור הפרט ממלחמה
הקיום החייתית מול ההכרח במשמעת הפרט כלפי הקבוצה

היכן אנו עומדים? משהו קשה למדידה: אולי זהו החיור הנש-
רה לטקסים, אולי ריבוי הביטויים המרירים, אולי זרי
ההסתייגות מן הזר הבא אלינו, אולי הקושי לשאת את מצוקה
הזולת, אולי חספוס המגע האנושי, אולי הכבדות המאפיינת
את הנשיאה בעול - משהו שקשה לשקול מאותה אדום האם אפ
שר שאיתות זה יגיע, שהאורגנזם הזה יגיב ברצון הקיום
שבו? האם אפשר לשאת בתביעות המשודרות מאותו אלה?

מצאנו תשובות ממוסדות לשאליה שוליות, וחזרנו לנקודה
המוצא: שאלת האדם. בתמימותנו סברנו שגם לזו תשובה של
שיטה, ארגון ויודמה. יתכן שאנו עומדים מול שאלה השאלה
האם הפרט באחריותו האישית, ואין אחרת, יכול לכפות עצמו
למידת האנוש שבה תלוי - לשבת ולחסד - קיומם של חיי יחד
מעבר לחשובה זו אין קושי בעולם שאי אפשר לו

יוסי אסף: בית-השיט
מתור שורות פרידל מהפריד

מספר 876

י"ג בתמוז תשמ"ד
13.7.84

כפא הנשיא
עלון פנימי
לא פרסום

בסיס תפקיד

שנתיים וחצי - זו לא תקופה ארוכה בחיים, ובכל זאת זמן מספיק, כדי לעמוד רגע ולחשוב. לחשוב - מה עשיתי, איך עשיתי, ואם בכלל היה כדאי. הצלחתי חבר בקיבוץ היא לפי התוצאות, אבל לא תמיד התוצאות הן לפי רצון בעל התפקיד שאלו אותי הרבה, מה העבודה של מזכיר והייתי עונה תמיד - "כל-בו". לאלה שמכירים את הביטוי, כי הכול נכנס בו. יש לי הרגשה שלא אוכל לזכור בעתיד משהו שעשיתי כמזכירה, ובכל זאת - הייתי מעורבת ככל-כך הרבה עניינים, גדולים וקטנים, שלפעמים לא היה מקום במוח לחשוב על משהו אחר.

אבל יחד עם זה מצאתי את התפקיד מעניין ביותר והיות ואני אופטימית. האמנתי שהתפקיד יתן לי יותר ממה שאני נתתי לו. וכך היה.

למזלי היה לי צוות של חברים, חברי מזכירות וועדות אחרות, בעלי תפקידים שונים, שאיתם יכולתי לעבוד והיה - אני חושבת - אימון הדדי בין כולנו. וכמובן, זה תמיד עוזר!

בזמן האחרון התקיימו מספר אסיפות שבסופן הייתי שואלת את עצמי: "מה קרה לנו?" שמעתי דברים שלא רציתי לשמוע (דברים שאני יודעת שהם נשמעים הרבה במשקים אחרים) וכל זה כאב לי לא מעט. היתה לי תמיד הנאיביות שאצלנו לא נשמע דברים דומים. אינני חושבת שזה רע לשמוע דברים לא כל-כך "יפים", אולי זה גם בריא, אבל בתנאי שנוכל להגיע לקונסנזוס במסגרת של קיבוץ. אולי אין שוויון כפי שחלמנו, אבל ניסינו הרבה לשמור על יסוד שווה לכולנו. ואני מקווה שנמשיך לעשות כך

אני מאחלת ליעל אותו היחס ואותה העזרה שאני קיבלתי מכל החברים.

בהצלחה -

א י ר י ת

מה נשמע?

*** 36 שנה לכפר הנשיא - ו-36 שעות של מרתון חגיגות יום התיישבות (כולל לונה-פארק)! סוף-שבוע מלא וגדוש פעילויות מקוריות ואפשר רק לברך את אדי, יעל, שולמית ואת צבא העוזרים על היוזמה והמאמץ האדיר. לא אפרט כאן ולא אתן ציונים לאירועים השונים, כי כמו שנאמר - "היית צריך להיות שם" (You had to be there). רק אציין שאני, אישית, לא אשכח במהרה את הירידה הלי-לית למנסורה בשביל המתפתל, המואר באלף נרות.

עכשיו נשארנו עם בעיה - אחרי 36 שנה בחג כזה - איך חוגגים ³⁷?

*** בין כל האורחים הנמצאים אצלנו עוד לא דיווחנו על בואה של משפחת רב פורמי מניו-יורק, הנמצאת כאן כבר שבוע ימים. מיכאל, ברברה וילדיהם גבראל ורחל יהיו איתנו כ-6 שבועות ועובדים לסירוגין, כאשר אחד מהם משגיח על הילדים.

*** תערוכת התמונות (עובדות רקמה ואפליקציה) של רג'י ממשיכה לקשט את הקירות של חדר-האוכל ולהאיר את החלל בשלל צבעים.

*** חידוש במועדון - הקרנת סרטי וידיאו - אולי מפצה את הקהל, הרגיל לשבת לפני המירקע בבית, אך עקב השביתות הרבות לא רואה כלום. יש הבדל קטן - רמת סרטי הווידאו הרבה יותר גבוהה מזו של רשות השידור!

*** הרבה חברים שואלים - מה קורה בנושא הטלפונים? קורה - קורה! עובדי המפעל יודעים לספר שבכניסה לבניין המשרדים יש פעילות קדחתנית וסבך של חוטנים, ברזלים, כרגים וכבלים נשפך בכמויות אין-סופיות זה מספר ימים. בשפה מקצועית: מחליפים את המרכזיה האלקטרונית, כדי שתוכל לקלוט את כל הקווים הנוספים במשק. אחרי זיום העבודה, הכול יהיה תלוי במשרד הדואר ומהירות התקנת המכשירים. מדברים על סוף אוגוסט.

*** אלק מוסר שגם הבניינים ההולנדיים נמצאים בשלבי סיום, אך לא מתחייב לשום תאריך.

*** בתחילת השבוע מלאו לסבתא- סבתא-רבתא הצעירה לילי רזניק 75 שנה וההו-רים ציינו את המאורע בארוחת-ארבע חגיגת במועדון. מזל טוב ועד מאה ועש-רים, גברת רזניק!

*** חיים גלעדי, לעומת זאת, בילה את יום הולדתו ה-80 בבית-חולים כצפת, שם הוא מחלים אחרי ניתוח. אז שתהיה לנו בריא, חיים, ומהר - כי רוצים לברך אותך בחיים ארוכים ומזל טוב.

*** בשורה משמחת בפי משפחת לוין. לא רק שנולדה נכדה מס. 2 בארה"ב, חתונה בארץ באופק. אהרון ויעל החליטו שזהו- זה - מקימים בית בכפר הנשיא מתישהו בתשמ"ה, באביב.

*** דרך צלחה ובילוי נעים למשפחת בילגורי (הצעירה) שנוסעת השבוע לחו"ל.

*** עם "סגירת הגליון" ובשעה טובה, מיכל ויעקב עמדו מתחת החופה. ציבור גדול של קרובים, אורחים וחברים זנחו את העימות בין פרס ושמיר ובמקום זה נהנו מטקס והצגה יפהפיה, ב"סטיל" המוכר של הפקות "אבידור-גולן". מזל טוב וכן ירבו!

שבת שלום ושבוע טוב
אל ז ה

אחלה

ל י ו ם ה ו ל ד ת

15.7. מיכאל דוארי

אנגה סגל

גב' אסתר פיליפס

משה גרשמן

אריאל סינה

16.7. רותי מרכס

17.7. צילה מסר

18.7. אירית בן-חיים

ג'וליה ניצן

מריון גרשמן

דורון כהן

ניצן ליפשיץ

לביא בן-צבי (נכד)

20.7. אוסי אדלשטיין

דריו בולצינסקי

שרה ניסים

21.7. עדנה קולינס

מיקי נוי

ל י מ י נ י ש ו א י ן

16.7. יעל ואדי נמינוב

19.7. ג'נט ולוי גניסלב

ל ה ו ל ד ת ה ב ן - ה נ כ ד

לדליה ורוי בוסקילה
לכוכבה ויוסף חצור
וכל המשפחה

ל ה ו ל ד ת ה ת א ו מ י ם - ה נ כ ד י ם

לנעמי וארם קולמן (אח ואחות לאלה)
לרות רחמני
ולמשפחות בכפר הנשיא ובנאות מרדכי

ל ה ו ל ד ת ה ב ת - ה נ כ ד ה

לגיל ועמליה לוין
להלן ולאיבן
ולכל המשפחה

ל נ י ש ו א י ם

למיכל וליעקב דדוש
לריימונד ולראובן גוטר
ולמשפחות בכפר-הנשיא ובגבעת-אולגה

על הרסיטל בערב שבת

כמה מילות הסבר לגבי הרסיטל שאגיש לחברים בערב שבת זה.
השם "רסיטל" ניתן לקונצרט המוגש על-ידי אומן או שניים. להופעה של יותר משני אומנים קוראים "קונצרט".

התוכנית של הרסיטל שלי כמעט זהה לזו שהיה עלי להגיש בתום לימודי באקדמיה ברסיטל שהתקיים בתחילת מאי בנוכחות חברים רבים מהמשק. בתוכנית הזאת יש "אריזות", לידר ושירים" - מילים שכדאי להסביר אותן.

המילה "אריזה" באיטלקית (באנגלית "אייר") מתורגמת "שיר", אך יש לה משמעות מיוחדת של שיר מתוך אופרה או אורטוריו. בחלקו הראשון של הרסיטל אריות מתוך האורטוריות "המשיח" מאת הנדל, "עונות השנה" מאת היידן ו"אליהו" מאת מנדלסון, כל שלוש האריות האלה בנויות בצורה של א.ב.א., המקובלת באריות באורטוריו עד למיה ה-19. הרסיטל יסתיים בשתי אריות מתוך אופרות של מוצרט מתוך "נישואי פיגרו" בסוף המערכה הראשונה, ובה פיגרו מספר לכרוביני הצעיר על חיי החייל, אחרי שכרוביני הצטוו להתגייס, כעונש על חיזוריו אחרי הרו-זנת. ומתוך "דון ג'יובני" האריזה, שבה לפורלו המשרת מספר לאשתו הנטושה של הדון, דונה אלבירה, על המספר הרב של נשים שאדונו כבש ושהוא רשם בקטלוג מיוחד.

חלק של התוכנית מוקדש ל"לידר". כמו המילה "אריזה", תרגום המילה "ליד" מגרמנית הינו "שיר". אך שוב יש לה משמעות מיוחדת. זהו שיר לקול בליווי פסנתר, כאשר הפסנתר אינו מלווה משני, אלא לוקח חלק פעיל בהעברת תוכנו של השיר. תולדות ה"ליד" מתחילות בגרמניה בתחילת המאה ה-19 עם ה"לידר" של שוברט, והמסורת נמשכת ומתפתחת עם ה"לידר" של שומן, מנדלסון, ברהמס, הוגו וולף וריצ'רד שטראוס. בתוכנית "לידר" מאת ברהמס והוגו וולף.

לבסוף, המילה "שירים" מתייחסת לכל יתר הקטעים בתוכנית, אם הם שירים דמויי שירי-עם באנגלית, כמו המחזור של ג'ורג' בטרורט "הנער משרופשיר", או שני שירים בצרפתית של ארתור גלברון (פרופסור באקדמיה כתל-אביב). השירים באנגלית זוכים להשמעתם השניה בארץ, למיטב ידיעתי, אחרי הבכורה הישראלית ברסיטל באקדמיה ופרופ. גלברון אמר לי, כי לשירים שלו זו בכורה עולמית.

בסוף החלק הראשון של התוכנית שלושה שירים מאת ראול - "דון קישוט לדולסינאה". ב-1932 הוזמן המלחין על-ידי אולפן הוליבודי להלחין מוסיקה לסרט מוסיקלי על דון קישוט, שבו יכבד הבס הנודע שליאפין. העיסקה בוטלה ורק שלושת השירים היפים האלה נשארים.

בקשר למילים של כל הקטעים - לדעתי, הבנת המילים הינה המפתח להנאה בתוכנית של שירה, כי הכול נובע מהמילה. לכן אני תרגמתי (בעזרתה של רות גלעדי) את כל התמלילים של השירים לעברית. אני תקווה כי החברים יבינו וייהנו באופן מלא.

מ ק ס

דבר המערכת

בתקופה שבה השמחות בתוך המשק הן מרובות והמסיכות הקשורות בהן מוצלחות ומרנינות, מוטב היה לא לעסוק בדברים שאינם לרוחה של המערכת. אבל איו תפ- קידנו מצטמצם בזה שמגשים חומר-קריאה לקוראי העלון. יש פעמים שסגנון או תוכן או לשון של מאמרים מחייבים אותנו לציין, שעל אף העובדה שאין ברצוננו להפעיל צנזורה, רצוי שבעלון קיבוצי טוב יכתבו הדברים אחרת מאשר בעולם של ה-97.

לפני שבוע מאמרו של אריה ו. ותגובתו של דודו, המתפרסמת בגליון זה, גלשו לסגנון שאיננו - לפי עניות דעתה של מערכת זו - צריך להופיע בעלון. וכל כך למה? בציבור שמחוץ לקיבוץ אין זה משנה, איך או את מי קטלת או העלבת, אבל בחברה כמו שלנו, שבה אתה נפגש עם אנשים בעבודה, בבריכה, בחדר-האוכל ובישיבות ועדות, אין זה רצוי שנגיע למצב שבו יתחלק קיבוצנו לבעד פלוני או בעד אלמוני.

נשאלת השאלה, מדוע לא הגיבה המערכת לפני שבוע או לפחות, כמו שנעשה בעבר בהצלחה לא מבוטלת, מדוע לא הציעה לאריה לשנות את הדברים העלולים לעורר תגובה נזעמת. כאן מכה העורך הראשי על חטא ומציין שהיות וענייני העלון נעשים בזמן הפנוי ולא על חשבון ימי עבודה, פרט לשעה-שעתיים המזדמנות (אם בכלל), אין הוא תמיד רואה וקורא כל מאמר שמגיע לתא העלון. כך קרה שמאמרו של אריה לא נקרא לפני חלוקת העלון לתאים. מובן שיש להימנע מתקלות כאלה ובעתיד הקפדה ע"י המערכת עלולה לגרום לעיכוב בפרסום מאמרים וכתבות.

אין זה אומר שכל מי שמרגיש את עצמו נפגע חייב לחבוש קסדה וללבוש שחפ"ץ ולשנס את מותניו לקרב שאין בו מנצחים, אלא אווירה עכורה.

קשה לדעת בימים טרופים אלה מה גורם לאנשים או לעצמותיהם או לשאריות המולקולות, שאולי שורדות בקבר, להתהפך. מה שבטוח הוא, שנעזרים בקלות יתירה באנשים שאינם עוד בחיים ובאלה שעדיין איתנו, כדי לזכות בנקודות פולמוס.

בעניין אחד ברצוננו לציין, שהעלון יוצא מדי שבוע באופן מפליא, הודות למאמצים על-אנושיים, לא של הכותבים, אלא של העוסקים בעבודה ה"שחורה" - וילי המדפיס בתנאים קשים ביותר (מדוע אין מזגן בבניין טרומי שמתחמם כמו תנור?) של רות גלעדי העובדת מעל ומעבר לשעות העבודה, כדי להספיק לתקתק, למגיהה אנגה שמנסה לתפוס את שגיאות הדפוס, והמעטרים - ויקטור, עפרה ואורה נמלי.

לא יזיק אם גם מישהו יאמר גם להם לפעמים - חן חן.

צר לנו שהטור "בינינו לבין עצמנו" לא יופיע השבוע. כותבו אינו נמצא במילואים, אבל נח קימעה אחרי הופעה בבלט "קופליה" - נוסח הקשר הצרפתי-פולני ולפני מערכת הבחירות הקרבה.

שלכם באהבה
המערכת (אריק)

נ ר ז י כ ר ו ן

י"ד בתמוז - שלום נמלי

יצחק טבנקין מול שושנה פרץ

(דבריו של חייל מילואים שלא יכול היה להשתתף באסיפה האחרונה)

ואחר ואני (באמת) נמצא במילואים, הופתעתי כפל כפליים כאשר נכנסתי לחדר-האוכל וכבר בכניסה עצר אותי ישראל הדר ואמר לי בצהלה: הכניס לך יפה אח, כמה יפה הכניס לך! מי? - אני שואל בתמיהה אריה וולפין - הוא אומר לי ומסתלק מחוייך.

הפגישה הזאת הכניסה אותי ישר לאווירת בחירות. רצתי להסתכל.

ובכן, אריה, לכלכה אותה. (אני מתפלא עליך, לא הזהירו אותך שכאשר אני משיב פגיעתי רעה)

ולעצם העניין, המאמר שלך ב"דברי הכפר" מה-6.7.84, המכונה בהתנפחות מה דבריו של חייל מילואים שלא יכול היה להשתתף באסיפה) מזכיר לי בהרבה מובנים, ובעיקר ברמתו, השדיר בחירות של הליכוד כלומר, מכה נמוך ככל האפשר ומחזיק בתוכו את תפיסת עולמו של הח"כ קליינר - ששקר שחוזרים עליו פעמיים הופך לאמת.

אך קודם לעניין ההשוואות. אתה כותב: "...יצחק טבנקין במעמקי קברו היה מרוצה להכתיר את דודו פלמה כממשיך דרכו כמורה הוראה לתנועה הקיבוצית לדו-רותיה". (מזל שלא ציטטת את דבריו של יצחק רבין עלי, מספרו "זכרון דברים" עמודים 82-51) וברוח התקופה שבה אנו שרויים, אם טבנקין מרוצה מדברי ממע-מקי קברו, אני לא יודע מה שושנה פרץ עושה במעמקי מיטתה למישמע ומיקרא דבריה. (מישוואה - דודו פלמה נואם כמו טבנקין = אריה וולפין מתחזה כמו שושנה פרץ) ודי לחכימא בגמיזא. ובזה חתמנו את פרק ההשוואות (שהוא פרק המכות מתחת לחגורה והניבזות) ועכשיו אפשר לעבור הלאה לעובדות.

אתה, כמרכז ו. חברה באותה תקופה, זוכר ודאי היטב שהנסיעה לירח הדבש שלי ושל מעין (ביחד עם דוד ואנג'לה) בשנת 1974 לא הייתי באסיפה, הייתי במלחמה" - (רפול 1973) נמשכה שבועיים וחצי, היתה על חשבוננו, על חשבון ימי החופש שלנו והכי חשוב - נחשבה לנו כנסיעה תקנית לחו"ל. הנסיעה ברובה (פרט ל-40 דולר) כוסתה ע"י תקציבנו האישי (אלא אם כן אתה רומז ל-1,500 הדולר שקיבלנו כמתנת-חתונה מחיים מעין. ותאמין לי, אריה, אתה יכול לשאול אפילו את דודיק פוקס, מהבחינה הזאת חיימ'קה איננו חותן כל-כך משתלם) ומאז ועד היום מעין ואני בתור לחו"ל אחרי רובין ופייקי ועד שהם יחזרו אנחנו לא נוכל לצאת שוב לחוץ-לארץ. (ובנוסף לכך - ירח-דבש הוא אירוע חד-פעמי. פרט לאותם החברים שהתגרשו ונישאו שוב, כדי לנצל תקדים שלא היה ולא נברא, ואיתם הסליחה).

ובזה תם הפרק יצחק טבנקין נגד שושנה פרץ ונפתח עכשיו פרק חדש. (עכשיו עברתי שוב על המאמר שלך, אריה, ואינני יכול שלא להתייחס לדבריה הרומזים עלי, כמובן - "שכאשר יש מימון ממקורות חוץ, גם הנאומים נשמעים אחרת". אז אריה, אני אמנם קצת מתבייש להשוות בין המקורות שלי שלך, אבל אני מוכן לעשות את ההשוואה הזאת מתי ואיפה שתרצה. אז להתראות ב-8 ראשון אצל ריי-מונד גוטר) ועכשיו באמת לפרק החדש. מספר ימים לאחר האסיפה שבה טענתי את דברי, הופלתי שדוד על ריצפת חדר-האוכל מחיצים מושחזים ומורעלים היטב, שירתה בי חברת משק ותיקה, שהזכירה לי - בין שאר דבריה - שב-1978 יצאתי לחו"ל. אז בקשר לאותה שנת חופש (ניצלתי 7 חודשים ממנה) - קודם כל, ככל בו משק אחר בכפר הנשיא אני זכאי לשנת חופש לאחר השחרור מהצבא. זה בקשר לזכאות. ובקשר לעיתוי של השנה אמנע מלפרט את הסיבות כאן, משום שהיתה מסיבות אישיות

יצחק טבנקין מול שושנה פרץ - המשך)

אך אני מזמין כל חבר וחברה, הרוצים לדעת ולא להרעיל ועיין "איום כזרם" ארנסט המינגווי על שבעת החודשים הנפלאים שחילה עם דודו פלמה בהבנה-קובה שאלו אותי ואני כבר אגלה לכם הכול.
שלכם דודו פלמה, במילואים (עדיין)

נ.ב. המשך הפרקים הבאים ב"דאלאס" בשבוע הבא. אז תדעו מי באמת ירה בג'י אר ואת מי באמת אוהבת סו-אלן.

בפינתנו

נ ג נ י ס , מ נ צ ח י ס , ז מ ר י ס

אני ממליץ לכל חובב מוסיקה להתיישב בפינת ההאזנה שלנו ולשמוע את מנוחין וקמפץ מנגנים את סונטת קרויצר ואת סונטת האביב של בטהובן. זו חוויה שכולה יופי ורוחניות, ואחרי שעה כזאת כל העולם נראה נהדר!

יהודי מנוחין, ישה חפץ, יצחק פרלמן, דוד אויסטרייך, ארתור רובינ- שטיין, דניאל בארנבוים - הם רק חלק קטן מגלריית האמנים הדגולים המפא- רים את פינתנו

מניתי קודם את היהודים שבהם, אך גם בני עמים אחרים מפגינים גדולה אמנותית, וביניהם: ז'ן-פierre רמפאל החלילן, מוריס אנדרה החצוצרן, רוסטרו- פוביץ הצ'לן, ג'וליאן ברים הגיטריסט ועוד רבים רבים אחרים.

מנצחים מהשורה הראשונה מפעילים תזמורות מהוללות והמינגווי משתרע מטוסקניני ותזמורת האנ.בי.סי, דרך נוויל מרינר עם אקדמית סן-מרטין ועד ארתור פידלר עם ה"בוסטון פופס".

זמרים מכל האסכולות מפליאים בקולם הנהדר ובטכניקה מלוטשת, ואוכל להזכיר רק ספורים בלבד. משפחת דלר, דיטריך פישר-דיסקאו, אליזבת שוורצ- קופף וויקטוריה דה לוס-אנג'לס, לוציאנו פאוורוטי, ואפילו הגדול מכולם - קרוזו!

ואחרי כל הרשימות האלה אני מרגיש שעשיתי עוול למאות אמנים, שקצרה היריעה מלהזכיר את כולם.

האזנה נעימה

יצחק ג.

לידיעתכם: שושי ק. מחליפה את אודי וגנר בריכוז ו. תרבות למשך הזמן הקרוב.

דפ"ם מן העבר

לקראת יום ההתישבות דפדפתי קצת ביומנים הישנים - משנות הארבעים האחרונות בחדרה ובמנסורה.

יש כמה דברים שהרשימו אותי במיוחד. קודם כל העברית! זאת היתה עברית עילגת להדהים, עם שגיאות וניסוחים מסורבלים, לרוב תרגום ישר מהאנגלית אבל - עברית.

הנה כמה פנינים שמצאתי:

8.5.48 - דיון על עברית

מצב אי אפשרי. משלמים מורה וחברים לא משתתפים. השאלה ללימוד ודיבור של עברית מזהיר לזמן הבא (כלומר אזהרה לעתיד לבוא). לעשות מאמץ בעברית במרומזה הציבוריים.

שמואל: שזו תהיה פעם אחרונה שנדבר על זה. צריכים פעולה. אין ברירה אלא לעשות חוקים.

זמי: מציע שתהיה קבוצה של דוברים עברית - רק לדבר עברית משה ב-ח: מרגישים את ההווי הארצישראלי תור שימוש השפה איזק: העברית שלנו רשלנית

מיכאל: הנהלת הקיבוץ צריכה ללחוץ על הדבור בעברית שמואל: אם בעצמנו לא נפתור את הבעיה, אז נשאר גוף אנגלי כל היינו

6.48 - קבלה לחברות

ג'ין גרונוולד (וטרמן) - מקובלת
גבריאל (אשתמוע) - מקובל
יוסף קוניגספור (חצור) - מקובל
שילה גרין (בן-יהודה) - מקובלת

המצב הכלכלי - דו"ח הגזבר ודיון על תקציבים

ח ד ר ה

נובמבר 47 - דו"ח של משה ב"ח על פעולות חוץ

1 קבלת הלואה. 250^{ל"ה} ארצישראליות בערבות של כפר בלום וגלעד לשם ההמח מפעלי מלאכה.
היות ואין להשיג מהמשביר סחורה על קרדיט, עלינו להשיג עוד כספים (כנראה 200 ל"א) מאפיקים) מחנות פרטית נקנו כלי מטבח בערך של 70 ל"א ופחים ב-25 ל"א לבניית מחסן.

תקציב חופש לעולים חדשים

הועדה המרכזת מביאה הצעות: 1½, 2 או 3 ל"א מיכל: 1½ לירה אינה מספיקה - מציעה 3 לירות ג'ורניט 3 לירות בלתי אפשרי - מקסימום 2 ל"א מיכל: בחופש שלנו 1½ ל"א בהחלט לא הספיקה

יצחק ע: התנאים השתנו מאז

ירחנק: מציע 2 ל"א

הצבעה: 1½ ל"א - 0; 2 ל"א - 8; 3 ל"א - 1

(דפים מן העבר - המשך)

עוד עניין שמורגש היה בכל הדיונים - זהו הקושי בהחזקת שני מחנות: חדרה ומנסורה. זה לא היה רק קושי כלכלי וארגוני, אלא בעקבות הניתוק התעוררו בעיות חברתיות קשות מאוד.

מצד אחד, כולם רצו להיות במנסורה, ששם התרחשו הדברים החשובים האמיתיים בעינינו - וכמובן שזה לא היה ניתן. היו אימהות לילדים, היה מפעל קטן של מכבסת-חוץ וכל מיני עבודות-חוץ - וזאת היתה הפרנסה היחידה שלנו, זה היה לחמנו. לכן היינו נאלצים להשאיר חברים בחדרה נגד רצונם. את כל הדיונים היו צריכים להעביר בשני המקומות - ובכל זאת חדרה תמיד הרגישה מקופחת. והיו אבות ובעלים שלא ראו את משפחותיהם שבועות רבים - אך על שהותם במנסורה לא היו מוכנים לוותר.

כל זה נמשך קרוב לשנתיים, עד שסוף סוף נקבע התאריך להעברה

ה ע ב ר ה

29.10.49 - הוחלט באסיפה האחרונה להתחיל בתכניות להעברה (מחדר

למנסורה)

24.12.49 - הוצע להשתמש בצריף שוודי בתור חדר אוכל

11.3.50 - ועדת ההעברה עשתה חשבון מינימלי לעבודת ההעברה. בשביל לבצע את ההעברה הוצע שחברים יתנו 2 שבתות. חופש ונסיעות של אבות לא באים בחשבון עד גמר ההעברה.

מצב שכון 12 חדרים לשמוש בתי ילדים ומחסן

42 חדרים נשארים לשמוש החברה.

44 משפחות, 57 רווקים. משפחות עם ילד מעל גיל שנה יקבלו

חדר גדול, עם תינוק או בלי ילדים - חדר קטן.

4 רווקים או רווקות לחדר גדול

32 חברים ישארו במנסורה.

19.3.50 - מעבירים את המטבח ביום שלישי בלילה.

היות וקו המים לא יהיה מוכן נצטרך לרוביל מים מראש פנה.

28.3.50 - אסיפה כללית הראשונה בכפר הנשיא

הגברת השמירה במחנה הישן במנסורה

עם עזיבת המחנה הישן ע"י מרבית החברים התעוררה השאלה של סידורי שמירה מיוחדים בהתחשב ברכוש הרב אשר עדיין נשאר שם. הועלתה הצעה של תורנות שמירה אזרחית ושל לינת חובה של מספר יותר גדול של חברים. הוחלט לכנס ישיבה דחופה של רו. הבטחון אשר הצעותיה תחייבנה עד לאשורן ע"י האסיפה.

ולסיכום - המחברות הבלויות, שלפעמים בקושי אפשר לקרוא בהן מה שכתוב - הן נכס! נכס יקר מאוד, ותודה ליצחק עדר ששומר עליו. אני מודה ומתוודה שגד-המתי והתרגשתי בקריאת דפים כמעט היסטוריים אלה. נדהמתי עד כמה באמת היינו תמימים, לא מודעים במאומה לסכנות ולקשיים, אולי מכיוון שהיינו כל-כך חדורי חזון. מומלץ לכל אחד לדפדף בהם וביום התישבות במיוחד מותר להרגיש קצת נוסטלגיה?

ליקטה ודשמה - יעל נ.

(הערת הכתבנית: הקטעים מתוך הארכיון ניתנו כאן
כלשונם וככתבם)

פינת הלשון

הפעם נעסוק על קצה המזלג בענייני כתיב נכון.

ניקח הפעם את האות העשירית באלף-בית - יוד (י') קטנת הקומה. מידתה הזעירה היא אולי הסיבה לכלבול הרב השורר בכתיבתה - או שמתעלמים ממנה לגמרי שלא בצדק - או ששמים אותה שלא במקומה כלל.

לא אתייחס כיום למה של היוד בכתיב חסר הניקוד ("הכתיב המלא"), שבו המבוכה רבה ביותר וכן חוסר העקיבות. דבר זה בולט בכל טקסט מודפס, הן בעיתונות והן בספרות. נדמה לי שגם הכללים, הנקבעים ע"י המוסדות המוסמכים וכגון האקדמיה ללשון העברית, שונים במשך הזמן מספר פעמים. אולי אעסוק בכך בהזדמנות אחרת, למרות הבעייתיות של הנושא.

אם כן, יוד שאין להשמיטה בשום אופן:

אקח לדוגמה את גליון "בגליל העליון" האחרון, עמוד 4 (מפנקסו של ראש המועצה).

בשורה 3 כתוב "הבוגרים שבניהם" (פירושו - הבוגרים שהבנים שלהם...). המילה "בין" נכתבת ביוד, וכן כל הנטיות של מילה קטנה זו. לכן צריך לכתוב "הבוגרים שבניהם". וכן ביני, בינך, בינו, בינה, ביניכם, ביניהם/הן.

בשורה 7 של אותו מאמר אנו קוראים: "בננו הבוגרים". בננו פירושו הבן שלנו, במספר יחיד. בנינו, יבנים שלנו. (במספר רבים) חייבים לכתוב ביוד ובכך, יש לכתוב "בנינו הבוגרים".

ושוב באותה רשימה, בשורה 22 אנו מוצאים "נהננו והתגאנו" - שתי שגיאות, הנובעות מאותה טעות.

השורש של נהננו הוא ה-נ-ה ובצורה הנזכרת כאן (בעבר, בנין נפעל) היוד מחליפה את האות ה' של השורש והיא שוות זכויות לה וצריך לכתוב "נהננו". וכמובן, גם נהנית, נהנית וכו'.

אותו הכלל קיים לגבי התגאינו. כאן השורש הוא ג-א-ה, ושוב היוד מחליפה בצורות מסוימות את הה' של השורש ועלינו לכתוב "התגאינו".

אזכיר כאן עוד פועל ששורשו נגמר בה': ה-י-ה ופה ישנה י' באמצע. לא פעם אנחנו רואים את השגיאה "היתי". אין בשום אופן לקפח את ה' שמחליפה גם במקרה זה את הה' של השורש ובעבר כותבים: היתי, היית, היינו הייתם.

לעומת זאת - יוד שאין לה מקום.

אציין פה רק את הנטיה של שתי מילים: "בשביל" ו"אצל", גוף ראשון, רבים: "בשבילנו", "אצלנו" - לעומת אלינו, עלינו, הכתובות ביוד. הסיבה היא ש"בשביל" ו"אצל" נוהגות כמו שמות במספר יחיד (בן שלנו - בננו, ילד שלנו - ילדנו) בעוד "אל" ו"על" נטיותן היא כמו שם במספר רבים (בנים שלנו - בנינו, ילדים שלנו - ילדינו).

קשה אולי לזכור, אבל לא בלתי-אפשרי.

רות גלעדי

הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ הַיְיָ

לקראת ערב חברתי - ביום ד' הבא

הרבה חברות וחברים עוסקים בשעות הפנאי במלאכה כלשהי - באסיפות, בנסיעות, בערב על-יד הטלביזיה - ולעיתים רחוקות מאוד רואה הציבור הקיבוצי את התוצאה הסופית או את תהליך העשייה.

כיום ד' 18.7.84 כולם מוזמנים להביא את עבודות התחביב שלהם למועדון - להסביר להציג וגם להמשיך במלאכה עצמה.

בתקרה להיענות מירבית
א ל ז ה

ג' רי מוסר לידיעת החברים: הודעות בענייני ביטחון

שדמו לב :

חשוב מאוד בזמן האחרון גילינו מצבורים של תחמושת חיה בכל מיני מקומות במשק - לדוגמא, בתוך בתי הנעורים או בקרבתם, מוסתרת בגג או בארון של בתי המגורים. תחמושת זאת יכולה להיות מסוכנת מאוד. אין להחזיק תחמושת חיה מכל הסוגים בבית. בכל מקרה שישנה, נא למסור על כך לנתן בן-אבי בהקדם האפשרי.

בלוח הקיר מול חדר עבודתו של לו סגל מופיעות 2 רשימות מעודכנות של שיבוץ כוח-אדם, אחת בכוונת "בט"ש והשניה במקרה מלחמה. החברים מתבקשים לבדוק, לאיזה גזרות או לאיזה קיפודים הם שייכים.

אני מזכיר לכל מארגני הטיוולים, שכדי שאלוה ייצא לטיול עם נש
הטיול חייב באישור המשטרה. אינפורמציה נוספת אפשר לקבל ממני.

יגורד תזכורת: קבלת נשק והחזרתו ע"י השומרים וחקקים בשבת, **בשעה** 13.15-13.30, נא לברא בזמך.

ת ו ד ה ר ב ה

רב תודות למשפחתי על המתנה הנפלאה ושפע תודות גם לכל ההורים ולוועדת ההורים בכפר הנשיא, שעשו לי מסיבה ליום הולדתי ה-75. יום בלתי-נשכח, עם מאכלים טעימים והרבה מתנות.

בכפר הנשיא, כשמגיעים לגיל 75 זה אירוע מיוחד - לא צריכים לפחד מלהזדקן - עם שמפניה וכל השאר. תודה מיוחדת לבטי דוארי על הקטע הפואטי שלה....

לדלי רזניק

דו"ח משיבת המזכירות 7.7.84

נכחו: יצחק ע', שוש ס', ישראל א', ג'ור ר', עפרה מ', הרי ל', אירית ב"ח.
מוזמנים: אבלין וו', אביבה ג'.

1. נשואי עליזה חצור

המזכירות שמעה אינפורמציה על נשואיה בעתיד של עליזה חצור לבחיר לכה. הנשואים יערכו בקפריסין. הזוג יסע לארה"ב לשלושה שבועות לירח דבש וביקור אצל משפחת החתן.

2. גובה דמי הכתובה

הוחלט כי גובה דמי הכתובה יגיע לסך - \$500 מקסימום.
(לאחר ברור הסכום המינמלי)

3. מאמן כדורסל

המזכירות אשרה את פניית וו. הספורט להביא למשק מאמן כדורסל עבור קבוצת הכדורסל שלנו. המועצה האזורית תממן את עבודתו. המאמן הינו רווק בן 25. הוא יגור במשק ויטופל ע"י וו. בנים.

4. תקן שכון למשפחות שנפרדו

לאחר מספר דיונים בנושא השכון למשפחות שנפרדו, הוחלט להביא את התקנון הקיים לדיון מחודש באסיפה.

4. נסיעה מיוחדת לחו"ל של דב קולט

אשרה נסיעה מיוחדת לדב קולט, לעריכת מסיבה לנישואי ה- 60 של הוריו (דב הוא בן יחיד). הנסיעה תלקח בחשבון, כאשר יושלם התקנון החדש לנסיעות לחו"ל, בהתאם להחלטת האסיפה האחרונה.

5. תת-ועדה לעריכת תקנון הנסיעות לחו"ל

המזכירות הקימה תת-ועדה לעריכת תקנון נסיעות לחו"ל בהתאם להחלטת האסיפה. חברי תת-הועדה: מרכז וו. החברה, מרכז המשק, קולין, צפורה, ורות גולן.

6. החלטות תת-הוועדה לענין הרחבת חדר האוכל

בעקבות החלטת האסיפה בענין הפעלת תוכניות ההרחבה של חדר האוכל וההטרדות הנובעות מכך, הוקמה תת-ועדה שבדקה את הנושא. מסקנותיה אושרו על-ידי המזכירות ויובאו לידיעת החברים (ראה דף מצורף).

דו"ח משיבת הוועדה שנתמנתה ע"י המזכירות לברור הבעיות שתגרמנה להורים עקב הרחבת חדר האוכל ובעיקר המרפסת הפתוחה

=====

השתתפו: איילין איסטון, רוי אב, יצחק עדר, אלק קולינס, ג'וני פרנק, ישראל אבידור (יו"ר).

1. יעשו הסידורים הנאותים להבטחת בטיחות הסביבה בזמן הבניה.

- א. הקמת קיר מגן.
- ב. מדרכה חילופית.
- ג. תאורה.

2. יפתחו דלתות מהצד הנגדי של הבית שבו מתגוררות: משפחת פרנק, בילגורי, רזניק וברמן, ויסדרו מרפסות בהתאם. תבדק הכדאיות של חלונות כפולים.

3. המרפסת

- א. פעילות המרפסת הפתוחה תוגבל לאירועים חברתיים כגון: חגיגות בר-מצווה, חתונות וחגים.
- ב. כל פעילות לרבות פעילות שח צעירים העשויה להמשך לתוך השעות הקטנות של הלילה - תאסר.
- ג. תבחן פעילות על המרפסת הפתוחה לתקופה של שנה. לאחר מכן יתקיים דיון.

רשם: ישראל אבידור.

מקס מדר - בריטון

ליד הפסנתר: רחל קירשטיין-כהן

בתכנית:

ג. פ. הנדל

י. היידן

פ. מנדלסון

י. בראהמס

א. גלברון

מ. ראוול

- הפסקה -

ג'. בטרור

ה. וולף

ו. א. מנצרט

מדוע עמי העולם (המשיח)

בשמחה ממחר כבר האיכר (עונות השנה)

די לי (אליהו)

טיילנו

המוות הינו הלילה הקריר

הו לחיים חמודות

שני שירים על פי מילים של פ. גרסיה לורקה

שיר של עץ התפוזים היבש

שיר הירח

(בכורה עולמית)

דון קישוט לדולסיניאה

שיר רומנסק

שיר אפי

שיר משקה

מחזור שירים מתוך "נער משרופשיר" (1911)

היפה בעצים

כשהייתי בן עשרים ואחד

אל תביטי בעיני

אל תוסיף לחשוב, בחור

הבחורים במאות

האם סוסי חורשיטק

(בכורה ישראלית)

מתוך "ספר השירים האיטלקי"

להביא לך סרנדה

הרימי את ראשך הבלונדיני

ואם ברצונך לראות את אהובך

הבה נעשה שלום בינינו

כמה זמן איבדתי

לא עוד תלך (נשואי פיגארו)

* * *

Max Mader - baritone

at the piano: Rachel Kirstein-Cohen

Programme:

G. F. Händel	Why do the Nations (Messiah)
J. Haydn	Schon eilet froh der Ackersmann (Die Jahreszeiten)
F. Mendelssohn	It is enough (Elijah)

J. Brahms	Wir wandelten
	Der Tod das ist die kühle Nacht
	O liebliche Wangen

A. Gelbrun	Two Songs to texts by F. Garcia Lorca
	Chanson de l'oranger sec
	Chanson de lune
	(World Premiere)

M. Ravel	Don Quichotte à Dulcinée
	Chanson Romanesque
	Chanson Epique
	Chanson à Boire

- INTERMISSION -

G. Butterworth	Cycle of Songs from "A Shropshire Lad" (1911)
	Loveliest of Trees
	When I was One-and-Twenty
	Look not in my Eyes
	Think no more Lad
	The Lads in their Hundreds
	Is my Team Ploughing ?
	(Israeli Premiere)

H. Wolf	from "Italienisches Liederbuch"
	Ein Ständchen Euch zu bringen
	Heb auf Dein blondes Haupt
	Und willst Du Deinen Liebsten
	Nun lass uns Frieden schliessen
	Wie viele Zeit verlor ich

W. A. Mozart	Non piu andrai (Le Nozze di Figaro)
--------------	-------------------------------------

תירגום השירים

למה רגשו גויים תהילים ב'
הנדל

למה רגשו גויים, ולאומים יהגו ריק?
יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדיו יחד על הי ועל משיחו

כבר ממהר בשמחה הא יכר אריה של סימון
מתוך "אביב" היידן

רציטטיב: ממצבת "אייל" זורחת עלינו השמש הבהירה: כפור
ולחות נמוגים וערפילים מרחפים מסביב. חיק האדמה נגאל,
האוויר - חדווה. אריה: כבר ממהר בשמחה האיכר לעבודתו
בשדה. בתלם הארוך הוא צועד, שורק בעקבות המחרשה. בצעדים
מדודים הוא מפזר את הזרעים, אותם מכסה האדמה הנאמנה,
ויבשילו בעוד מועד לפרי-זהב.

ד י ל י אריה של אליהו

מנדלסון

די לי, הי קח ממני עכשיו את חיי, כי לא טוב אנוכי מאבותי.
אינני חפץ לחיות עוד. תן לי עכשיו למות, כי ימי הבל הם.
הייתי קנאי מאוד להי צבאות. אך בני ישראל הפרו את הברית,
השליכו את מזבחותיך ושחטו את נביאיך בחרב. ורק אני נותרתי
והם מבקשים את חיי לקחת. די לי...

ט י ל נ ו דאומר

ברהמס

טיילנו שנינו ביחד: הייתי כה שלוו, ואת שלווה. הייתי נותן
הרבה, כדי לגלות את מחשבותייך ברגע ההוא: מה שאני חשבתי
נותר ללא מילים, רק דבר אחד אגיד לך: כה יפה כל מה שחשבתי,
כה יפה ושמימי היה הכול. המחשבות צלצלו בראשי כמו פעמוני
זהב, כה מתוק ומלא אהבה להפליא אין עוד צליל בעולם.

ה מ ו ו ת ה ו א ה ל י ל ה ה ק ר י ר ה. היינה

ברהמס

המוות הוא הלילה הקריר, החיים הינם היום האביב; כבר מח-
שך; תכונה נופלת עלי: היום ייגע אותי. מעל מיטתי מתנשא
עץ בו שר זמיר צעיר. הוא שר על אהבה טהורה: אני שומע
אותו אפילו בחלום.

ה ו ל ח י י ס ח מ ו ד ו ת על פי שיר עממי

ברהמס

הו לחיים חמודות, אתן בי חשק מעוררות, באדום ובלבן.
להביט ללא ליאות, ולא זאת בלבד, אני רוצה להביט, לברך.
לגעח, לנשק - אתן מעוררות בי חשקו הו שמש-עונג, הו
עונג-שמש, הו עיניים השותות את אור עיני. הו רגשות-מלאך,
הו פיהי השמים, הו שמים עלי אדמות - לו היית שליו הו יפה
מכל יפות, רווי את תשוקתי, בואי מהר, מתוקה, טהורה. הו
אחותי, אני גווע ומת.

ראוול

שיר רומנסק

אם תגידי לי כי כדור הארץ מפריע לך בסיבובו, אשלח מהר אליו את פנציה - וחראי אותו עומד דומם. אם תגידי לי כי משעממים אותך השמים המשופעים בכוכבים, אסלק במכה אחת את כל הלילה. אם תגידי לי כי החלל הריק לא מוצא חן בעיניך, אני - אביר אלוהים - כידון באגרופ, אמלא כוכבים את הרוח החולף. אך אם תגידי לי כי דמי שייך יותר לי מאשר לך, גברתי, אמוג מכובד האשמה, ואמות - בברכי אותך

שיר א פ י (תפילה)

הקדוש מיכאל שהעניק לי רשות לראות את גברתי ולשמוע אותה: ואשר בחר בי למצוא חן בעיניו ולהגן עליה: אנא רד עם הקדוש ג'ורג' אל המזבח של המדונה בגלימה הכחולה. בקרן אור משמים ברכו את להבי, והשווה לו בטוהר, בדבקות ובצניעות - גברתי. ג'ורג' ומיכאל הקדושים הגדולים; המלאך השומר על ליל השימו-רים שלי - גברתי המתוקה הדומה כל-כך לך, מדונה בגלימה כחולה. אמן.

שיר מ ש ק ה

שילך לכל הרוחות, גברתי ההדורה, המנוול האומר כי האהבה והיין הישן מעציבים את לבי ואת נפשי. אני שותה לכבוד השם-חנה השמחה היא היעד היחידי שאלין אני צועד ישר לאחר שתיתי. שילך לכל הרוחות, אהובתי חומת השיער, הקנאי המילל, הבוכה והנשבע להיות תמיד אותו מאהב חיוור, המשתכר רק ממים. אני שותה לכבוד השמחה...

מחזור שירי מ ת ו ר "נער מ ש ר ו פ ש י ר"

בטורות א.א. האוסמן

היפה בעצים

היפה בעצים, הדובדבן. עכשיו עטור פריחה מלוא הענף, ועומד בשבילי החורשה, לבוש לבן לכבוד הפסחא. משבעים שנותי עשרים לא ישובו עוד; שבעים אביבים פחות עשרים, נשארים רק חמישים. כדי להביט בדברים הפורחים, חמישים אביבים הם פחות מדי זמן. אטייל בחורשה, כדי לראות את הדובדבן הפורח.

כשהייתי בן עשרים ואחת

כשהייתי בן עשרים ואחת, איש חכם אמר לי: "תן כל כספך, אך אל תיתן את לבך. תן פנינים ואבנים טובות, אך שמור על חירותך!" אבל אני הייתי בן עשרים ואחת, אין טעם לדבר איתי. כשהייתי בן עשרים ואחת, שמעתי אותו אומר שוב: "הלב לעולם לא ניתן בחינם. מחירו אנחות למכביר והוא נמכר בצער אין-סופי." כעת אני בן עשרים ושתיים, וזו אמת.

אל תביטי בעיני

אל תביטי בעיני, שמה משתקף בהן המראה שאני רואה ושם תמצאי את בבואתך כה בהירה ותתאהבי בה, ותלכי לאיבוד כמוני. אני מבלה את הלילה הארוך באנחות שהכוכבים שמים לאל: אך למה עליך למות כמוני? אל תביטי בעיני. נער יווני, כך שמעתי, שרבים אהבוהו לשווא, הביט בחור מעין ביער ושוב לא הסיר את מבטו. היום, כאשר העשב, צומח בא-ביב, עיניו כלפי מטה ומבטיו עצובים, בין גשמי האביב עומד נרקיס - לא נער יווני.

אל תוסיף לחשוב, בחור

אל תוסיף לחשוב, בחור, צחק ותעלוזו למה אנשים ממהרים למות? ראשים חלולים ולשונות מפטפות עושים את ההליכה קלה בדרך המחוּספסת. והראש הנבוב של הטפשות נושא את השמים הנופלים. הו, הצחוק, הבדיחה והמשקה מסובבים את הארץ. לולא לבבות צעירים היו חכמים כל-כך, היו נשארים צעירים לנצח. אל תוסיף לחשוב רק המחשבה מורידה בחורים רים אל מתחת הקרקע.

הבחורים במאות

הבחורים במאות באים ללאדלו ליריד. יש אנשים מהמתבן, והמסגריה, והטחנה, והדיר. הבחורים שאוהבים בחורות, והבחורים שאוהבים לשחות, כולם שם. וביניהם אותם הבחורים שלא יגיעו לזיקנה. יש חבריה מהעיר ומהשדה, מהקופה, ומהעגלה, ורבים מספור החזקים והאמיצים, ורבים יפי התואר

ויפי הלב, ונמה יירדו עס יופיים או אמיתם לקבר. הלוואי
והיה ניתן להכירם, והיו סימני-היכר בהם, כדי להבחין
בבני המזל, שהיום לא ניתן להבחין בהם. אז יכולת לדבר
איתם - ידידות ולברכם בשלום ולראות אותם עוזבים בדרך
שממנה לא ישובו עוד. אך כעת, גם אם תנעץ בהם מבטך, לא
תראה דבר ותעבור על ידם בלי לנחש ובלי לדעת. הם מחזי-
רים לבירא את המטבע הנוצץ שבו הטביע את צלמו - אוהח
הבחורים שימותו בהדרג ושלעולם לא יזסינו.

האם סוסי חורשים

האם סוסי חורשים במקום שאני חרשתי ושמעתי את פעמוני
הריתמה. כשהייתי גבר חיד כן, הסוסים צועדים. הריתמה
מצלצלת עכשיו: אין שינוי. למרות שאתה מונח מתחת לאדמה
שחרשתי. האם משחקים כדורגל על שפת הנהר, בחורים בועטים
בכדור כעת, כאשר אני לא עומד עוד? כן, הכדור עף, הבחורים
משחקים במרץ, השער עומד, והשוער עומד לשמור עליו. האם
נערכי שמחה שכה קשה היה לי לעזוב? והאם היא חזלה לשכב
בבכי בערבי? כן, היא שוכבת ניוחה, אינה שוכבת לבכות.
נערח מרוצה לגמרי, הירגע, בחור, חישן. האם ידידי עליז
עכשיו, כשאני צנום ומתגעגע? האם הוא מצא לו מיטה טובה
יותר מזו שלי? כן, בחור, אני שוכב בנחת: אני שוכב כמו
שבחורים רוצים. אני מנחם אהובתו של אדם מת. אל תשאל של
מי.

מתוך יספר השירים האילקטיבי

וולף

להביא לך סרנאדה

להביא לך סרנאדה באתי הנה, אם הדבר לא יפריע לבעל-הבית.
יש לך בח יפה: מוטב לא לנצור אותה יתר על המידה בבית. אם
היא כבר שוכבת במיטה, אנא הבא לידיעתה שעבדה הנאמן עבר
כאן, אשר יומם ולילה חושב עליה, וכי ביום המונה עשרים
וארבע שעות היא חסרה לו עשרים וחמש.

הרימי את ראשך הבלונדיני

הרימי את ראשך הבלונדיני ואל תישני, אל תחני לשינה לפ-
חותך. אומר לך ארבעה דברים כבדי-משקל ואל לך להתעלם מאף
אחד מהם: הראשון - שבגללך לבי נשבר, חשני - כי ברצוני
להיות רק שלך, השלישי - שאני מפקיד בידך את יצועתי;
האחרון - רק אותך אוהבת נפשי.

ואם ברצונך לראות את אהובך

ואם ברצונך לראות את אהובך גוסס, אל תקשרי את שערוך,ך.
אהובה. תני להן ליפול מכתפיך חופשי: כחוטי זהב הן נראות.
כמו חוטי זהב שהרוח מניעם; יפות המחלפות, יפה זו המטרקת
אותן. חוטי זהב, חוטי משי ללא מספר. יפות השערות, יפה זו
המטרקת אותן.

הבה נעשה שלום

הבה נעשה שלום בינינו, חיי, אהובתי. זמן רב מדי אנחנו רבים.
אם את לא רוצה, אכנע לך. איך נוכל לריב עד לסוף המר.
זלכים ונסיכים כורתים שלום ביניהם; האם אוהבים לא ישאפו
לכך? נסיכים וחיילים עושים שלום ביניהם - האם זוג אוהבים
יכשלו? האם את סבורה כי נה שגדולים משיגים, זוג לבבות
אוהבים לא ישיג?

זמן איבדתי

זמן איבדתי באהבתי אותך לו הייתי אוהב את האלוהים
זמן ההוא, מקום בגן-עדן היה מובטח לי; קדוש היה יושב לידי.
מכיוון שאהבתי אותך, פנים יפות ורעננות, הפסדתי את אור
ו-העדן. ומכיוון שאהבתי אותך, יונתי יפתי, לא איכנס לגן-
עדן

אעודת לך

וצרט

יגרו מתאר לכרוביני שהוא נשלח להתגייס לצבא וכי עליו יהיה
וותר על החיים הקלים והנוחים של החצר למען קשיי חיי החייל.
אריה מסיימת את המערכה הראשונה של האופרה.

PARENTS PAGE

- ** 36 years of Kfar Hanassi - and 36 hours of marathon celebrations for our Settlers' Day (including the Luna Park)! A weekend filled with "source" activities, and one can but congratulate Eddie, Yael, Shulamith and the army of helpers on their initiative and their great efforts. I won't go into details here, nor will I give marks for the various events - as the saying goes: "You had to be there". I would just like to point out that I, personally, will not quickly forget the night walk down to Mansura along the winding track, lit by a thousand candles.
- ** Now we have a problem. After such a 36 years' celebration - how will we celebrate 37?
- ** Amongst the guests here we have not yet reported the arrival of a Reform Rabbi from New York and his family, who are here already one week. Michael, Barbara and their children, Gabriel and Rachel, will be with us for about six weeks. They work alternately while the other partner looks after the kids!
- ** The art exhibition (embroidery and applique work) by Reggie continues to decorate the walls of the dining room and enliven the space with a cascade of colour.
- ** New in the Moadon - the screening of video films. This entertained an audience used to sitting in front of the "box" at home, but denied this by the continual strikes. There is one small difference - the level of the video films is much higher than those put on by the broadcasting service.
- ** Many members ask - what's happening to the telephones? Things are happening. Those who work in the factory can tell how the doorway to the office block is the scene of intense activity ... and a tangle of wires, metal channels, bolts and cables pours out in an endless stream since several days ago. In professional terms: the electronic exchange is being modified so as to handle all the extra lines on the kibbutz. When the work is finished, all will depend on the Telecommunications Authority and on the speed with which they can introduce their equipment into service. There is talk of end-August ...
- ** Alec announces that the Dutch houses are now in the last stages, but cannot yet state a final date for completion.
- ** Early last week, the young granny/great-granny, Lily Resnick, reached the age of 75 years and the Parents celebrated the occasion with a festive tea in the Moadon. Mazaltov and "till 120", Mrs. Resnick!
- ** On the other hand, Haim Giladi had to celebrate his 80th birthday in hospital in Safed, where he is recovering from an operation. So come home to us well, Haim, and soon ... as we want to wish you many happy years and mazaltov.

** Happy news from the Levine family ... not only the birth of a second granddaughter in the U.S., but a wedding here in Israel in the offing, Aaron and Yael having decided that that's it. They will set up home in Kfar Hanassi next year, in the spring.

** A successful journey and a pleasant stay to the Bilgory family (the younger). They travel abroad this week.

** STOP PTESS - Michal and Yaacov were united under the chupa. A large gathering of family, friends and members put aside the T.V. encounter between Peres and Shamir in favour of the enjoyment of the ceremony and the delightful entertainment in the well-known Avidor-Golan style. Mazaltov, and may there be many more!

Shabbat Shalom and a good week,

Ilse

Many thanks to my family for their gorgeous combined gift, and thank you - to the Parents' Committee - and the Parents - in Kfar Hanassi, for making my 75th birthday such a memorable occasion, with a lovely party and gifts galore. In Kfar Hanassi, 75 years old is something to look forward to. Getting older is no longer a dreaded event, especially with champagne and all the trimmings! Also, a special thank-you to Betty Doari for her "poetic tribute". She really turns up trumps when the occasion arises. Shalom,

Lily Resnick.

MAZAL
TOV

FOR BIRTHDAYS to:-

15.7.	Michael Doari	18.7.	Iris Ben-Haim
	Inge Segal		Julia Nitzan
	Mrs. Esther Phillips		Marion Gershman
	Moshe Gershman		Doron Cohen
	Ariel Cina		Nitzan Lifshitz
16.7.	Ruthi Marks		Lavie Ben-Tzvi (grandson)
17.7.	Tsila Maser	20.7.	Ossy Edelstein
			Dario Bolchinsky
			Sara Nissim
		21.7.	Edna Collins
			Micky Noy

FOR WEDDING ANNIVERSARIES to:-

16.7. Yael & Eddie Nemenov
19.7. Jeanette & Levi Genislav

FOR THE BIRTH OF A SON - GRANDSON to:-

Dalia and Roy Bouskila,
Cochava and Yosef Hatzor,
and all the family.

FOR THE BIRTH OF TWINS - GRANDCHILDREN - to:-

Naomi and Aram Kolman
(a brother and sister to Ela),
and to the families in Kfar Hanassi and Neot Mordechai.

FOR THE BIRTH OF A DAUGHTER- GRANDDAUGHTER to:-

Gil and Amalia Levine,
Helen and Ivan and all the family.

FOR MARRIAGE to:-

Michal and Yaacov Dadush,
Raymonde and Reuven Gutter,
and to the families in Kfar Hanassi and Givat Olga.